

Wrocław, 19 sierpnia 2005 roku

WK.660/318/K-23/05

Pan Adam Szmidt
Burmistrz Łądko Zdrój

Rynek 31
57 – 540 Łądek Zdrój

Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu, działając na podstawie ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.), przeprowadziła w okresie od 28 kwietnia do 22 lipca 2005 r. kontrolę kompleksową gospodarki finansowej Gminy Łądek Zdrój. Ustalenia kontroli przedstawione zostały w protokole, którego jeden egzemplarz został Panu przekazany w dniu jego podpisania. Kontrolą objęto losowo wybrane i udokumentowane operacje finansowo – gospodarcze za okres od 1 stycznia 2004 r. do 31 marca 2005 r. w zakresie wydatków budżetowych, w tym inwestycyjnych, prawidłowości i skuteczność realizacji dochodów własnych z tytułu podatków i opłat lokalnych, gospodarowania mieniem komunalnym oraz inwentaryzacji mienia jednostki. Z jej ustaleń wynika, że w wielu dziedzinach działalność Gminy nie budziła zastrzeżeń, stwierdzono jednak, że w trakcie realizacji zadań przez organ wykonawczy, wystąpiły następujące nieprawidłowości i uchybienia:

w zakresie spraw ogólno-organizacyjnych

Nie wykonano zaleceń pokontrolnych skierowanych przez Prezesa Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu po kontroli kompleksowej pismem znak WK.0913/318/K-29/01 z 12 października 2001 r., pomimo że Burmistrz Łądko Zdrój pan Kazimierz Szatan w odpowiedzi na zalecenia poinformował, że zalecenia zostały wykonane. Dotyczyło to, następujących wniosków:

- wyegzekwowania od PP „Uzdrowisko Łądek-Długopole” należności w wysokości 59.390,00 zł. (zalecenie nr 8);
- zorganizowania obiegu dokumentacji w jednostce w taki sposób, aby wszystkie umowy powodujące powstanie zobowiązań finansowych po stronie gminy były przekazywane Skarbnikowi Gminy w celu umożliwienia mu ich skontrolowania i podjęcia decyzji o kontrasygnowaniu, stosownie do wymogów art. 46 ust 3 ustawy o samorządzie gminnym (zalecenie nr 10);
- przekazywanie środków na rachunek Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w wysokości wynikającej z art. 5 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych w związku z §1 rozporządzenia Ministra Pracy i polityki Socjalnej z 14 marca 1994 r. w sprawie sposobu ustalania przeciętnej liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisu na ZFŚS (zalecenie nr 29);
- prowadzenie ksiąg rachunkowych ewidencji analitycznej środków trwałych, pozostałych środków trwałych w używaniu i wartości niematerialnych i prawnych zgodnie z przepisami art. 24 ustawy

o rachunkowości stanowiącymi, że księgi rachunkowe powinny być prowadzone rzetelnie, bezbłędnie, sprawdzalnie i bieżąco (...), a następnie ewidencjonowanie wszystkich zmian w stanie majątku (zalecenie nr 48);

- ustalanie na koniec każdego roku obrotowego sald poszczególnych grup środków trwałych i sald zbiorczych ksiąg inwentarzowych oraz porównanie ich z ewidencją syntetyczną (zalecenie nr 49).

Burmistrz pismem znak: FB-SK/30/300/01/2001 z dnia 13 listopada 2001 r. przesłanym do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu potwierdził wykonanie wskazanych zaleceń.

w zakresie księgowości i sprawozdawczości

Dowody księgowe stanowiące dowody zakupu materiałów i usług nie zostały opisane w sposób prawidłowy tj. wskazujący na zastosowanie przepisów ustawy o zamówieniach publicznych. Na dowodach księgowych nie zamieszczano adnotacji dotyczących wskazania miejsca ujęcia dowodów księgowych w księgach rachunkowych oraz podpisu osoby odpowiedzialnej za te wskazania, co było niezgodne z art. 21 ust.1 punkt 6 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 ze zm.).

Operacje gospodarcze ewidencjonowano na kontach, niezgodnie z ich treścią ekonomiczną – dotyczy operacji związanych z obrotem znakami skarbowymi i gwarancjami ubezpieczeniowymi.

Ewidencja analityczna w zakresie podatków nie spełniała wymogów określonych w art. 23 ust. 2 ustawy o rachunkowości, gdyż zawierała jedną datę – datę dokonania wpłaty podatku. Tymczasem zgodnie z powołanym przepisem zapis księgowy powinien zawierać m.in. datę operacji gospodarczej, datę zapisu oraz datę dowodu księgowego, jeśli różni się ona od daty dokonania operacji.

Zaniechano obowiązku sporządzania sprawozdań jednostkowych Urzędu Miejskiego, co było niezgodne z § 4 ust. 1 pkt. 2 lit. b rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. nr 24, poz. 279 ze zm.), zgodnie z którym do sporządzania sprawozdań jednostkowych obowiązani są kierownicy jednostek organizacyjnych podległych jednostkom samorządu terytorialnego.

w zakresie gospodarki pieniężnej i rozrachunków

W okresie objętym kontrolą gospodarka kasowa prowadzona była w sposób nieprawidłowy. Osoba odpowiedzialna za jej prowadzenie nie przestrzegwała obowiązujących przepisów, w zakresie dokumentowania i ewidencjonowania obrotu gotówką. Dopuszczono do braku ewidencji gotówki wpłacanej do kasy jednostki (dotyczy wpłat za sprzedane znaki skarbowe) oraz ewidencji ich rozchodu – dotyczy rozchodu znaków o wartości 1.580,00 zł., przekazanych do sprzedaży na wydzielone stanowiska w Urzędzie, co skutkowało niezgodnością danych (sald) wykazywanych w raportach kasowych i ewidencji księgowej do konta 101 Kasa. Zgodnie z art. 24 ustawy o rachunkowości ujęcie wpłat i wypłat gotówką (...) następuje w tym samym dniu, w którym zostały dokonane. Ponadto w przypadku prowadzenia kasy, konta ksiąg pomocniczych prowadzić należy do operacji gotówkowych (art. 17) w ujęciu systematycznym, tak by dane w nich zawarte umożliwiały stwierdzenie poprawności dokonanych w nich zapisów, stanów (sald), zgodnie z art. 24 ustawy o rachunkowości. Stwierdzono ponadto nieprzestrzeżenie przepisów wewnętrznych w zakresie

gospodarki drukami ścisłego zarachowania w zakresie ich ewidencji przychód/rozchód oraz niewłaściwym ich cechowaniem (dotyczy biletów opłaty targowej i parkingowej).

Nie prowadzono na bieżąco analizy sald kont rozrachunkowych, co skutkowało nie zwolnieniem, w wymaganym terminie kwot wniesionych przez wykonawców (dotyczy lat 2001-2004) tytułem zabezpieczenia należytego wykonania umowy, wadium, nie rozliczeniem kwot, wpłaconych za tablice rejestracyjne w wysokości 1.211,13 zł. (saldo powstało w 1995 r.) i dodatki mieszkaniowe w kwocie: 1.021,18 zł. (saldo z 1995 r.).

w zakresie realizacji dochodów budżetowych

Stwierdzono przypadki nie weryfikowania przez organ podatkowy deklaracji oraz informacji składanych przez podatników na podatek od nieruchomości, podatek rolny i podatek leśny pod względem merytorycznym, tj. zgodności wykazanej podstawy opodatkowania z aktami notarialnymi znajdującymi się w Urzędzie, zgodności wykazywanych powierzchni gruntów z danymi zawartymi w ewidencji gruntów i budynków. W myśl przepisów art. 274 § 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. nr 8, poz. 60 ze zm.) organ podatkowy w razie stwierdzenia, że deklaracja zawiera błędy lub oczywiste omyłki bądź, że wypełniono ją niezgodnie z ustalonymi wymaganiami, zwraca się do składającego deklarację o złożenie niezbędnych wyjaśnień oraz o skorygowanie deklaracji, wskazując przyczyny, z powodu których informacje zawarte w deklaracji podaje się w wątpliwość. Ponadto, organ podatkowy nie przeprowadził czynności sprawdzających w trybie art. 274a § 2 Ordynacji podatkowej, tj. nie wyjaśnił dokładnie stanu faktycznego mającego wpływ na wysokość zobowiązania podatkowego. Podatnicy w deklaracjach lub w korektach do deklaracji na 2004 i 2005 rok wykazali inną podstawę opodatkowania niż w deklaracjach lub w korektach do deklaracji za poprzedni okres. Na skutek ww. nieprawidłowości podatnicy zadeklarowali podatek niższy o 616,60 zł (powyższe dotyczyło około 55% badanej próby).

Deklaracje składane przez podatników nie zawierały daty ich złożenia (daty wpływu do Urzędu), co było niezgodne z przepisami § 6 ust. 11 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1999 roku w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla organów gmin i związków międzygminnych (Dz. U. Nr 112 poz. 1319 ze zm.), zgodnie z którymi na każdej wpływającej na nośniku papierowym korespondencji umieszcza się w górnym lewym rogu pierwszej strony pieczętkę wpływu określającą datę otrzymania i wchodzący numer ewidencyjny z rejestru kancelaryjnego.

Organ podatkowy nie egzekwował od podatników u których występowały zmiany w podstawie opodatkowania uzasadnień do składanych korekt deklaracji. W myśl przepisów art. 81 Ordynacji podatkowej, skorygowanie deklaracji następuje przez złożenie korygującej deklaracji wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

Wystąpiły przypadki nienaliczenia odsetek lub naliczenia ich w nieprawidłowej wysokości, co było niezgodne z przepisami art. 53 § 1 i art. 55 § 2 Ordynacji podatkowej oraz § 2 ust.1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2002 roku w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, dokonywania zaokrągleń oraz zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. Nr 240, poz. 2063).

Zdarzały się przypadki dokonania wymiaru podatku bez złożenia przez podatników (osób fizycznych) informacji o nieruchomościach i obiektach budowlanych o której mowa w art. 6 ust. 6 ustawy z 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r. nr 9, poz. 84 ze zm.), informacji o gruntach o której mowa w art. 6a ust. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jednolity: Dz. U. z 1993 r. nr 94, poz. 431 ze zm.) oraz informacji o lasach o której mowa w art. 6 ust. 2 ustawy z 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682 ze zm.). Zgodnie z przepisami art. 21 § 5 Ordynacji podatkowej jeżeli przepisy prawa podatkowego nakładają na podatnika obowiązek złożenia deklaracji (co w myśl przepisów art. 3 pkt. 5 powołanej ustawy oznacza również informację), wysokość zobowiązania podatkowego ustala się zgodnie z danymi zawartymi w deklaracji. Wystąpiły przypadki niezgodności podstawy opodatkowania zadeklarowanej przez podatników w wykazach/informacjach z przyjętą w decyzjach wymiarowych (14,49 % badanej próby). Organ podatkowy dokonywał wymiaru na podstawie posiadanych przez niego danych z ewidencji gruntów i budynków oraz aktów notarialnych, co było niezgodne z przepisami art. 21 § 5 Ordynacji podatkowej.

Organ podatkowy stosował błędne stawki do opodatkowania użytków rolnych wchodzących w skład gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów art. 2 ustawy o podatku rolnym (8,5% badanej próby). Zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 ustawy i podatku rolnym dla gruntów stanowiących gospodarstwo rolne w rozumieniu art. 2 ust. 1 , stawka podatku rolnego wynosi 2,5q żyta od hektara przeliczeniowego obliczonego według średniej ceny skupu żyta za pierwsze trzy kwartały roku poprzedzającego rok podatkowy, natomiast dla pozostałych gruntów 5q żyta od hektara fizycznego.

Ulga góraska w podatku rolnym była naliczana niezgodnie z przepisami art. 13b ustawy o podatku rolnym (11,5% badanej próby).

Stwierdzono przypadek opodatkowania gruntów sklasyfikowanych w ewidencji gruntów i budynków jako grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych podatkiem leśnym, co było niezgodne z przepisami art. 1 ust. 1 i 2 ustawy o podatku leśnym. W myśl powołanych przepisów opodatkowaniu podatkiem leśnym podlegają określone w ustawie lasy, tj. grunty leśne sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako lasy.

Ponadto miał miejsce przypadek opodatkowania podatkiem rolnym gruntów sklasyfikowanych w ewidencji gruntów i budynków jako nieużytki, co było niezgodne z przepisami art. 7 ust. 1 pkt. 10 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, bowiem grunty stanowiące nieużytki są zwolnione z podatku od nieruchomości i nie podlegają przepisom ustawy o podatku rolnym.

w zakresie dokonywania wydatków

Stwierdzono nieprawidłowości polegające na przyznaniu i wypłacaniu należności z tytułu używania samochodu niebędącego własnością pracodawcy Naczelnemu Lekarzowi Uzdrowiska. Świadczenie wypłaca się na podstawie uchwały Zarządu nr 42/96 z 11 lipca 1996 r. Brak jest podstaw do uznania, iż wskazany jest pracownikiem samorządowym, zatem nie ma prawa do otrzymywania świadczeń należnych pracownikowi Urzędu.

Podstawowy odpis na Zakładowy Fundusz Świadczeń Socjalnych, na rok 2004 został ustalony w wielkości nieprawidłowej, niezgodnie z przepisami ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych (tekst jednolity Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335 ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 marca 1994 r. w sprawie sposobu ustalania przeciętnej liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 43, poz. 168 ze zm.), w wyniku czego zawyżono kwotę odpisu o 869,60 zł. Ponadto jednostka nie wypełniła obowiązku, wynikającego z art. 6 ust 2 powołanej ustawy, poprzez przekazywanie na rachunek bankowy funduszu odpisu przysługującego za dany rok kalendarzowy (dotyczy 2004 i do maja 2005 r.) w terminach wskazanych ustawą. Zapisy Regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych nie odpowiadają w pełni wymogom ustawy, bowiem nie wskazują zasad i warunków korzystania z usług i świadczeń finansowanych z funduszu, z uwzględnieniem wysokości dopłat ustalonych zgodnie z art. 8 ust 1 ustawy oraz przeznaczenia środków funduszu na poszczególne cele i rodzaje działalności socjalnej – art. 8 ust 2 i 2a powołanej ustawy.

w zakresie gospodarki mieniem komunalnym

Wykazy nieruchomości, o których mowa w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity: Dz. U. z 2004 r. nr 261, poz. 2603 ze zm.) oraz ogłoszenia o przetargach, dotyczące oddawania gruntu w użytkowanie wieczyste nie zawierały odpowiednio informacji o których mowa w przepisach art. 35 ust. 2 powołanej ustawy, tj. informacji o wysokości stawek procentowych opłat z tytułu użytkowania wieczystego, wysokości opłat z tytułu użytkowania, terminie wnoszenia opłat, zasadach aktualizacji opłat oraz § 12 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 13 stycznia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu przeprowadzania przetargów na zbycie nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub gminy (Dz. U. Nr 9, poz. 30 ze zm.) i § 13 pkt 6 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 września 2004 r. w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania przetargów oraz rokowań na zbycie nieruchomości (Dz. U. Nr 207, poz. 2108). Burmistrz w ogłoszeniach o przetargach podanych do publicznej wiadomości po dniu 22 września 2004 r. ustalał wysokość postąpienia, co było niezgodne z przepisami § 14 ust. 3 powołanego rozporządzenia Ministra Finansów. W myśl ww. przepisów o wysokości postąpienia decydują uczestnicy przetargu, z tym że postąpienie nie może wynosić mniej niż 1 % ceny wywoławczej, z zaokrągleniem w górę do pełnych dziesiątek złotych.

Stwierdzono przypadek oddania nieruchomości w użytkowanie wieczyste w trybie przetargu ustnego nieograniczonego przed dokonaniem przez kupującego wpłaty pierwszej opłaty z tytułu użytkowania wieczystego, wbrew przepisom art. 71 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami, w świetle których pierwsza opłata za oddanie nieruchomości gruntowej w użytkowanie wieczyste w drodze przetargu podlega zapłacie jednorazowo, nie później niż do dnia zawarcia umowy o oddanie tej nieruchomości w użytkowanie wieczyste.

Nie przestrzegano przepisów wewnętrznych „Instrukcji w sprawie obiegu, kontroli dokumentów księgowych w Urzędzie Miasta i Gminy w Łądku Zdroju”, w zakresie dokumentowania zakupu środków trwałych tj. do dowodu zakupu/faktury nie sporządzano dowodu przyjęcia środka

trwałego – OT ze wskazaniem jego miejsca użytkowania, osoby materialnie odpowiedzialnej (wraz z przyjęciem odpowiedzialności za składnik majątku potwierdzony podpisem), klasyfikacji rodzajowej środka trwałego. Ewidencja analityczna pozostałych środków trwałych w użytkowaniu prowadzona jest niezgodnie z przepisami art. 24 ustawy o rachunkowości. Stwierdzono brak bieżącej ewidencji przychodu i rozchodu środków trwałych oraz ustalenia ich stanu od roku 2001. Wpisy w ewidencji były niekompletne, brak podstawowych danych wymaganych ewidencją, takich jak: nazwa przedmiotu (obiektu), jego opis i stan (ilość/wartość), dane dotyczące przychodu i rozchodu. Niewłaściwe dokumentowanie zapisów, nie pozwala na identyfikację dowodów i sposobu ich zaewidencjonowania w księgach rachunkowych. Z zapisów ewidencji analitycznej (księgi inwentarzowej), nie można ustalić stanu pozostałych środków trwałych w użytkowaniu na koniec okresu sprawozdawczego. Na koniec każdego, kolejnego roku obrachunkowego nie były wyspecyfikowane stany/salda ewidencji analitycznej pozostałych środków trwałych w użytkowaniu, co stanowi niezgodność z art. 18 ust 2 ustawy o rachunkowości – na dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych sporządza się zestawienie sald wszystkich kont ksiąg pomocniczych. Służby finansowe nie dokonywały uzgodnienia na koniec każdego roku obrachunkowego danych wynikających z ewidencji analitycznej z danymi wykazanymi w ewidencji syntetycznej, co wynika z zakresu spraw regulowanych przez ustawę o rachunkowości. Zatem księgi rachunkowe ewidencji pozostałych środków trwałych w użytkowaniu nie są prowadzone rzetelnie, bezbłędnie, sprawdzalnie i na bieżąco. Powyższe nieprawidłowości wskazywane były również podczas poprzedniej kontroli kompleksowej gospodarki finansowej Gminy w roku 2001, a w odpowiedzi na zalecenia pokontrolne w tym zakresie ówczesny Burmistrz poinformował o wyeliminowaniu nieprawidłowości i wykonaniu wniosków pokontrolnych, czego nie potwierdziła przeprowadzona kontrola.

Nieprawidłowo rozliczono inwentaryzację majątku (środki trwałe, pozostałe środki trwałe w użytkowaniu) przeprowadzoną w październiku 2001 r., co skutkowało nie ujęciem w księgach rachunkowych wartości pozostałych środków trwałych w użytkowaniu (dotyczy pola spisowego oznaczonego OSP), w kwocie 412.372,04 zł. – ustaloną drogą spisu z natury. Arkusze spisowe, dokumentujące spis z natury środków trwałych wypełniane były w sposób niekompletny, nie zawierały istotnych danych dotyczących między innymi: określenia rodzaju inwentaryzacji i sposobu jej przeprowadzenia, wpisów o dacie i godz. rozpoczęcia/zakończenia spisu, a skreślenia wpisów na arkuszach nie były parafowane przez komisję.

w zakresie rozliczeń finansowych jednostki samorządu terytorialnego z jej jednostkami organizacyjnymi

Na informacjach niezbędnych do opracowania projektów planów finansowych i planów finansowych jednostek organizacyjnych Gminy nie zamieszczano adnotacji o terminie ich przekazania poszczególnym jednostkom, ani nie dokumentowano tego faktu w inny sposób, co uniemożliwiało przeprowadzenie kontroli przestrzegania przepisów zawartych w art. 125 ust. 1 oraz art. 126 ust. 1 pkt 2 ustawy z 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. nr 15, poz. 148 ze zm.). Nie dokumentowano również terminu przedkładania przez jednostki podległe i nadzorowane projektów planów finansowych i ostatecznych planów finansowych, co uniemożliwiało

przeprowadzenie kontroli przestrzegania przepisów zawartych w art. 125 ust. 2 ustawy i było niezgodne z postanowieniami § 6 ust. 11 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla organów gmin i związków międzygminnych.

Przyczynami wszystkich nieprawidłowości stwierdzonych w sferze gospodarki finansowej było nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów prawa oraz uregulowań wewnętrznych jednostki (wynikające z ich nieznamomości oraz wadliwej interpretacji), za co odpowiedzialni są Burmistrz oraz Skarbnik Gminy.

Przedstawiając powyższe panu Burmistrzowi, Regionalna Izba Obrachunkowa we Wrocławiu, działając na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity z 2001 r. Dz. U. Nr 55, poz. 577 ze zm.) wnosi o podjęcie skutecznych działań, mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości i niedopuszczenie do ich ponownego wystąpienia, poprzez realizację poniższych wniosków:

1. Przestrzeganie przepisów w zakresie bieżącej ewidencji wpłat (do kasy) gotówki i objęcie jej ewidencją w raportach kasowych, w tym samym dniu w którym zostały dokonane, zgodnie z art. 24 ust 5 punkt 3 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jednolity Dz. U. z 2002 r. nr 76, poz.694 ze zm.).
2. Ewidencjonowanie operacji gospodarczych w urządzeniach księgowych zgodnie z ich treścią ekonomiczną, określoną przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z 18 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz niektórych jednostek sektora finansów publicznych (Dz. U. Nr 153, poz.1752).
3. Dostosowanie programu komputerowego wykorzystywanego do prowadzenia ewidencji wpłat podatków do wymogów określonych w art. 23 ust. 2 ustawy o rachunkowości.
4. Sporządzanie wszystkich wymienionych w § 4 ust. 1 pkt. 2 lit. b rozporządzenia Ministra Finansów z 13 marca 2001 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej (Dz. U. nr 24, poz. 279 ze zm.), sprawozdań jednostkowych dla Urzędu Miejskiego.
5. Prowadzenie ksiąg rachunkowych zgodnie z zasadami określonymi w art. 24 ustawy o rachunkowości, tj. rzetelnie, bezbłędnie sprawdzalnie i bieżąco oraz prowadzenie weryfikacji składników aktywów i pasywów jednostki i budżetu w celu ustalenia ich prawidłowych stanów.
6. Prowadzenie szczegółowej analizy zapisów na kontach rozrachunkowych w celu ich bieżącego rozliczania oraz dokonywanie analizy i terminowego rozliczania zobowiązań jednostki z tytułu przyjętych sum depozytowych (wadia, zabezpieczenia należytego wykonania umowy), wykazanych w księgach rachunkowych na koncie 240 i dokonywanie zwrotu tych kwot zgodnie z warunkami określonymi w umowie.
7. Stosowanie przepisów art. 274 § 1 oraz 274a § 2 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. nr 8, poz. 60 ze zm.), a w szczególności weryfikowanie danych wykazanych przez podatników w deklaracjach/informacjach z danymi

wynikającymi z aktów notarialnych, danymi wynikającymi z poprzednio złożonych deklaracji/informacji na podatek od nieruchomości, rolny lub leśny, zmiany sposobu wykorzystania nieruchomości. Ponadto porównywanie powierzchni i rodzajów gruntów wykazanych przez podatników z powierzchnią zawartą w ewidencji gruntów i budynków, zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 21 ustawy z 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. nr 100, poz. 1086 ze zm.).

8. Poinformowanie Regionalnej Izby Obrachunkowej o wynikach przeprowadzonego postępowania podatkowego wobec podatników, u których w trakcie kontroli stwierdzono rozbieżności w podstawie opodatkowania pomiędzy kolejno składanymi deklaracjami/informacjami oraz w podstawie opodatkowania gruntów pomiędzy tymi, które zostały wykazane w deklaracjach/informacjach podatkowych a tymi, które wynikają z ewidencji gruntów i budynków.
9. Zamieszczanie na deklaracjach/informacjach w sprawie podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego składanych przez podatników, daty wpływu do Urzędu w myśl przepisów § 6 ust. 11 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1999 roku w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla organów gmin i związków międzygminnych (Dz. U. Nr 112 poz. 1319 ze zm.).
10. Egzekwowanie od podatników składających korekty deklaracji postanowień wynikających z art. 81 Ordynacji podatkowej, nakładających obowiązek pisemnego uzasadniania przyczyn składanych korekt deklaracji, celem umożliwienia przeprowadzania czynności sprawdzających.
11. Naliczanie i pobieranie odsetek od wpłat dokonanych przez podatników po terminie, zgodnie z art. 53 § 1 i 55 § 2 Ordynacji podatkowej oraz § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2002 roku w sprawie naliczania odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej, dokonywania zaokrągleń oraz zakresu informacji, które muszą być zawarte w rachunkach (Dz. U. Nr 240, poz. 2063).
12. Dokonywanie wymiaru podatków na podstawie deklaracji/informacji składanych przez podatników, zgodnie z przepisami art. 21 § 2 oraz art. 21 § 5 Ordynacji podatkowej. Wyegzekwowanie od osób fizycznych informacji, o których mowa w art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. nr 9, poz. 84 ze zm.), art. 6a ust. 5 ustawy z 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jednolity: Dz. U. z 1993 r. nr 94, poz. 431 ze zm.) oraz art. 6 ust. 2 ustawy z 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682 ze zm.) uwzględniających wszystkie dane niezbędne do prawidłowego naliczania tych podatków.
13. Stosowanie prawidłowych stawek podatkowych odnośnie użytków rolnych wchodzących w skład gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów art. 2 ustawy o podatku rolnym zgodnie z przepisami art. 6 ust. 1 powołanej ustawy.
14. Naliczanie ulgi górskiej zgodnie przepisami art. 13b ustawy o podatku rolnym.
15. Opodatkowanie gruntów sklasyfikowanych w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne podatkiem rolnym zgodnie z przepisami art. 1 ustawy z 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jednolity: Dz. U. z 1993 r. nr 94, poz. 431 ze zm.), gruntów sklasyfikowanych jako lasy podatkiem leśnym, zgodnie z art. 1 ust. 1 i 2 ustawy o podatku leśnym oraz zaniechanie

- dokonywania wymiaru podatku rolnego od gruntów sklasyfikowanych jako nieużytki, które zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt. 10 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych są zwolnione z podatku od nieruchomości i nie podlegają przepisom ustawy o podatku rolnym.
16. Zamieszczanie kontrasygnaty Skarbnika lub osoby upoważnionej na wszystkich umowach, które mogą spowodować powstanie zobowiązań finansowych, zgodnie z art. 46 ust 3 ustawy z 8 marca 1990 o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. nr 142, poz. 1591 ze zm.).
  17. Zaprzestanie wypłaty dalszych świadczeń z tytułu korzystania z samochodu niebędącego własnością pracodawcy (limit kilometrów) przyznanego przez Zarząd Miasta i Gminy dla osób niebędących pracownikami Urzędu, z uwagi na brak podstawy prawnej (dotyczy Naczelnego Lekarza Uzdrawiska).
  18. Przestrzeganie przepisów wewnętrznych „Instrukcji ewidencji i kontroli druków ścisłego zarachowania” w zakresie ich ewidencji i rozliczania.
  19. Ustalanie na dany rok kalendarzowy odpisu na Fundusz Świadczeń Socjalnych zgodnie z przepisami ustawy z 4 marca 1994 r o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jednolity Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335 ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 marca 1994 r. w sprawie sposobu ustalania przeciętnej liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych (Dz. U. . Nr 43, poz. 168 ze zm.).
  20. Przekazywanie na rachunek bankowy Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych odpisu przysługującego na dany rok kalendarzowy w terminach określonych ustawą, tj. do 30 września tego roku, przy czym 75% równowartości odpisu do 31 maja danego roku, zgodnie z art. 6 ust 2 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.
  21. Dostosowanie Regulaminu Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych do przepisów ww. ustawy.
  22. Zamieszczanie na wykazach nieruchomości przeznaczonych do oddania w użytkowanie wieczyste oraz ogłoszeniach o przetargach informacji wymaganych odpowiednio przepisami art. 35 ust. 2 pkt 7, 8, 9, 10 ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz § 13 pkt 6 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 września 2004 r. w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania przetargów oraz rokowań na zbycie nieruchomości (Dz. U. Nr 207, poz. 2108).
  23. Umożliwienie uczestnikom przetargu ustnego nieograniczonego decydowania o wysokości postąpienia, w myśl przepisów § 14 ust. 3 powołanego rozporządzenia Ministra Finansów.
  24. Przenoszenie prawa użytkowania wieczystego gruntu na nabywców wyłonionych w drodze przetargu po dokonaniu przez nich wpłat stosownie do przepisów art. 71 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami.
  25. Wylimitowanie nieprawidłowości w zakresie ewidencji analitycznej (księgi inwentarzowej) pozostałych środków trwałych w użytkowaniu poprzez prowadzenie na bieżąco ewidencji obrotu (przychód/rozchód) i stanu tych składników majątkowych oraz dokonywanie uzgodnienia stanów na koniec każdego okresu sprawozdawczego – zgodnie z wymogami ustawy o rachunkowości.
  26. Poprawne i bieżące prowadzenie ewidencji składników majątkowych, tak aby księgi rachunkowe prowadzone były rzetelnie i na bieżąco, w rozumieniu art. 20 ust 1 i art. 24 ustawy o

rachunkowości.

27. Dokumentowanie czynności inwentaryzacyjnych oraz rozliczanie wyników przeprowadzonych inwentaryzacji i powiązanie ich z zapisami ksiąg rachunkowych, zgodnie z art. 27 ustawy o rachunkowości.
28. Zamieszczanie na informacjach niezbędnych do opracowania projektów planów finansowych przekazywanych poszczególnym jednostkom organizacyjnym Gminy daty ich przekazania, bądź dokumentowanie w inny sposób terminu przekazania tych informacji jednostkom organizacyjnym, dla umożliwienia kontroli przestrzegania przepisów zawartych w art. 125 ust. 1 oraz art. 126 ust. 1 pkt 2 ustawy z 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r. nr 15, poz. 148 ze zm.). Dokumentowanie terminu przedkładania projektów planów finansowych w celu umożliwienia kontroli przestrzegania przepisów art. 125 ust. 2 ustawy o finansach publicznych zgodnie z § 6 ust. 11 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie instrukcji kancelaryjnej dla organów gmin i związków międzygminnych.

Stosownie do postanowień art. 9 ust. 3 i 4 powołanej wyżej ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych proszę o poinformowanie Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego o wykonaniu wniosków lub o przyczynach ich niewykonania. Do wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym przysługuje prawo zgłoszenia zastrzeżenia do kolegium Izby. Zastrzeżenia składa właściwy organ jednostki kontrolowanej w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego za pośrednictwem Prezesa Izby. Podstawą zgłoszenia zastrzeżeń może być tylko zarzut naruszenia prawa poprzez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie.

Do wiadomości:

Pan Leszek Pazdyk

Przewodniczący Rady Miejskiej

w Łądku Zdroju